

СТАНОВИЩЕ

на дисертационния труд на Светлана Александрова на тема: „Културни политики в ЕС.

Между демокрация и демократизация на културата: политики на участие“
за получаване на образователната и научна степен „Доктор“ по 3.1. Социология,
антропология и науки за културата

от

доц. д-р Татяна Стоичкова

Югозападен университет „Неофит Рилски“/ФИ

Катедра „Културология“

Дисертационният труд представлява оригинално и задълбочено изследване на избраната от Светлана Александрова тема относно „Културни политики в Европейския съюз. Между демокрация и демократизация на културата, политики на участие” .

Самият избор на темата същевременно следва да се определи като сполука, тъй като тя не само е трудна и недостатъчно изследвана, но и поради факта, че третира цял ред проблеми на специфични културнополитически въпроси на европейско и национално равнище, за които веднага можем да кажем, че интензивно се обсъждат днес и в България.

Сред закономерно изследваните от авторката основни проблеми, свързани с темата на разработката, с особена значимост се открояват няколко значими тези. Първо, основната от тях се отнася до разкриване значението на европейската културна политика за България, включително анализ на подходите съчетаващи „демократизацията, свързана с осигуряването на достъп за всички части на обществото и културна демокрация като инструмент на обществено развитие”.

От началото до края на дисертационния труд, авторката провежда основната си идея, а именно, че автоматичният пренос на европейска политика може да има негативни следствия, когато се прилага без адекватна политическа нагласа и условия за развитие, без разбирането за променената роля на културата в социалното поле, отнасяща се до политики на участие, „градска среда”, икономически ефекти, политики на идентичностите, гражданска култура и пр..

Към авторските постижения трябва да отнесем и сериозния анализ на културното потребление и културно участие в съпоставителен план, което намира твърде различен израз според различните социални условия, политически ситуации и исторически традиции, особено в онези части, които се отнасят до ролята на третия

сектор в областта на културата, до включване на творческите неправителствени организации в програмата Европейска столица на културата – оценки, разгледани в контекста на европейските рамки. Детайлно е анализирана културната ситуация в българския контекст от гледище на създателите на изкуство от една страна и на общинска администрация и неправителствен сектор, от друга страна, като се набляга на възможни стъпки на взаимодействие.

Докторантката заслужава адмирации и по отношение на сериозното проучване, провеждането и анализът на данните от осъществяване на европейската програма Европейска столица на културата в българска среда в началните и фази днес и аналитичната чувствителност спрямо съществуващи противоречия при приложението на политики за участие за творчески неправителствени организации в тази програма в частност и културния живот, в цялост. Съществен приносен момент в разработката е и интерпретацията на различните участници в културното поле, тяхното взаимодействие и възможностите им за положително влияние в него, която е и същевременно реално очертаване на изпъкващите в наши условия противоречия, включително посочване на възможни пътища за преодоляване.

Научните приноси, изведени от докторантката са синтезирани в шест постановки, които отразяват реално постигнатото в цялостното теоретико – емпирично изследване.

Въз основа на цялостната, задълбочена разработка и определените в нея приноси, си позволявам да предложа убедено на членовете на Научното жури да присъдят на Светлана Александрова научната и образователна степен “доктор”.

доц. д-р Т. Стоичкова